

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra DE UNGES SANG

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 466. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699391980240.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

**DE UNGES SANG
I VALLEKILDE HØJSKOLE
*Ved Indvielsen af det ny Øvelseshus 1884.
Som en Marsch af O. Lindblad.***

Vi fik ej under Tidernes Tryk
et bøjet Mod, en ludende Ryg,
vor Kamp, vort Kald, hvad bære vi kan,
end ligger gjemt under Synskredsens Rand.
End vor Røst er uden Magt
og vor Daad uden Hjem,
og om os er al Ting sagt
med det Ord: vi vil frem!
Fremad efter Livets Kranse!
Tid har vi ej til at standse.

Vi veed, der end maa fares i Mag,
vi gaa som mod en gryende Dag,
men famler ej i Mulmet omkring
og skal ej hildes i Taagernes Ring.
Har vi langt endnu til Havn,
der er Vind i vore Sejl,
der er Lysning for vor Stavn,
at vi ej løbe fejl,
Trøstig fremad! tændt er Fyret,
Vej kjender han, som har Styret.

Kun Fod for Fod vi se, hvor vi gaa,
med veed dog godt, hvorhen vi skal naa:
til dybt i Barm at ha' vort Kompas
og ej blot finde, men fylde vor Plads.
467 Ja, vor Gang maa blive fast -
vi er fribaarnes Æt -
og vor Higen maa faa Hast
og vor Fod blive let,
Øjet opladt, Haanden øvet,
Tanken paa Flugt over Støvet.

Vi høre, hvor det kalder os frem,
vort gamle, sjunkne Fædrenehjem,
det tappert bød Aartusinder Trods,
men har nu hele sit Haab sat til os.
Vi skal rense det for Støv,
vogte tro, hvad som du'r,
vi skal slynge Vaarens Løv
om dets vejrslagne Mur -
Danmark, uden Læ af Bjerge,
vi vil dig styrke og værge.

En ensom Vandring ej staar os an,
vi flokkes flux, hvor mødes vi kan,
vort Mod til Farten da bliver frit,
og det gaar frem, naar vi kjønt holde Trit.
Ja, da trave vi med Sang
over Sten, over Stok,
Vejen bliver aldrig lang
for den sluttede Flok;
slut da sammen! kort er Glæden,
snart skal vi spredt ud i Kjæden.

Ja snart det sker, at vi skal afsted,
og alle Vaaben maa vi ha' med,

de slibes alt og skærpes saa smaat,
og vi vil lære at føre dem godt;
468 lære ret at gjøre lyst,
hvor vi sætte vor Fod,
og igjennem Livets Dyst
bære Ungdommens Mod;
Dagens Møje, Kampens Lue,
aldrig i os skal det kue!